

Es ald en ganze Wiel her, do ging ich met unsem eetste Kind en Ömständ un wollt ävver unbedingk mem Zog gonn. Ich ben jedes Johr mem Zog gegange, zick ich zwei Johr ald wor. Usgerechent en däm Johr wor em Määz eets Karneval un vier Woche später sollt ich mi Kind krige. Dat han ich selvs mingem Vatter nit beibränge künne, dat ich dann doch noch met dem Zog gonn dorf.

Jo, dann sin all die Engelcher un Düüvelcher ohne mich gegangen. Un ich han em Finster gestanden un han gekreschen un gekresche. Dat hät mer su leid gedon, dat ich et eetste Mol nit met em Zog gonn dorf.

Blatzheim, Ingrid (67): *Schwanger op Fastelovend*

ʔes ʔald_en ja:ntʂə vi:l hɛ:ɣ do jɪŋ_ɪfj met ʔʊnzɛm ʔe:tʂtə kɪnt ʔen 'ʔɔmfʃtɛnt ʔʊn vɔlt ʔavɛ 'ʔʊnbɛdɪŋk mɛm ʂʊx jɔn ɕ ben je:dəs jɔ: mem ʂʊx:ɛjɔŋə zig_ɪfj ʂʊvaɪ jɔ ʔalt vɔ ʔʊn 'ʔaʊsjɛkɛfjɛnɛt ʔen dɛm jɔ va ʔem:ɛxtʂ ʔe:tʂ ka:nɔval ʔʊn fiɣ vɔxə ʃpɛ:tɛ zʊld_ɪfj mɪ kɪnt kɛɪjə ʔʊn_an han_ɪfj dat sɛlfs mɪŋɛm fata nɛt 'bɛɪbɪŋə kɪnɛ dat_ɪfj dan dɔx nɔx met:em ʂʊx jɔn dɔɕf ja ʔʊn_an zɪn ʔal di ʔɛŋɛlɪjɛ ʔʊn dyvɛlɪjɛ ʔɔ:nɛ mɪfj:ɛjɔŋɛn ʔʊn ʔɪfj:an ʔem fɪnstɛ jɛfʃtɔndɛn ʔʊn han jɛkɛɪfjɛn_ɔn jɛkɛɪfjɛ dat hɛt mɛ zu lɛɪt jɛdon tad_ɪj_et ʔe:tʂtə mɔl nit met ʔem ʂʊx jɔn dɔɕf

